

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 245

trettionionde årgången

26 september 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 1842/96 av den 25 september 1996 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1843/96 av den 25 september 1996 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den åttonde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1464/96	3
Kommissionens förordning (EG) nr 1844/96 av den 25 september 1996 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	4
Kommissionens förordning (EG) nr 1845/96 av den 25 september 1996 om fastställande av importtullar inom rissektorn	6
* Kommissionens förordning (EG) nr 1846/96 av den 25 september 1996 om ändring av förordning (EG) nr 716/96 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket	9
Kommissionens förordning (EG) nr 1847/96 av den 25 september 1996 om utfärdande av importlicenser den 30 september 1996 för fjärde kvartalet 1996 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO	10
Kommissionens förordning (EG) nr 1848/96 av den 25 september 1996 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser kan godkännas som har inlämnats under september 1996 för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i avtalen om frihandel mellan gemenskapen å ena sidan och Estland, Lettland och Litauen å andra sidan	11
Kommissionens förordning (EG) nr 1849/96 av den 25 september 1996 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsinfördran enligt den stående anbudsinfördran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2544/95	12

1

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1850/96 av den 25 september 1996 om fastställande av exportbidrag för olivolja.....	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 1851/96 av den 25 september 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	16

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

96/561/EG:

Kommissionens beslut av den 18 september 1996 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia	18
---	----

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s övervakningsmyndighet

* Beslut av EFTA:s övervakningsmyndighet nr 53/96/KOL av den 15 maj 1996 om ändring för åttonde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd	20
* Beslut av EFTA:s övervakningsmyndighet nr 54/96/KOL av den 15 maj 1996 om ändring för nionde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd	28

I

*(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)***KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1842/96****av den 25 september 1996****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 19.4 första stycket a, och

med beaktande av följande:

I artikel 19 i förordning (EEG) nr 1785/81 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

I förordning (EEG) nr 1785/81 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 17a i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april 1968 om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt av gemenskapens gränsovergångsställe för beräkning av cifpris för socker⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽⁴⁾. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 17a.4 i förordning (EEG) nr 1785/81. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽⁵⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser

måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.

I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁷⁾, förbjuds handel mellan gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud omfattar inte vissa förhållanden som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽⁸⁾. Detta faktum bör beaktas när exportbidragen fastställs.

De representativa marknadskurser som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽¹⁰⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för fastställande av jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpningen och fastställande av dessa omräkningskurser föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽¹²⁾.

Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.

Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

⁽⁶⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽¹²⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EGT nr L 214, 8.9.1995, s. 16.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1785/81 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 september 1996 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
	— ecu/100 kg —
1701 11 90 100	37,27 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	37,69 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	37,27 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	37,69 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4052
	— ecu/100 kg —
1701 99 10 100	40,52
1701 99 10 910	41,67
1701 99 10 950	41,67
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4052

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.4 i förordning (EEG) nr 1785/81.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT nr L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT nr L 309, 21.11.1985, s. 14).

⁽³⁾ Exportbidraget för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 462/96 är uppfyllda.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1843/96

av den 25 september 1996

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den åttonde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1464/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 b andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1464/96 av den 25 juli 1996 om en stående anbudsinfordran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker⁽³⁾, krävs att delanbudsinfordringar skall utfärdas för export av detta socker.

I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1464/96 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfordran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den åttonde delanbudsinfordran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁵⁾, förbjuds handel mellanEuropeiska gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud är inte tillämpligt i vissa fall som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽⁶⁾. Detta faktum bör beaktas när exportbidragen fastställs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med avseende på den åttonde delanbudsinfordran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1464/96 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 44,709 ecu per 100 kg.

2. Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast när de villkor som föreskrivs i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 462/96 uppfylls.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.⁽³⁾ EGT nr L 187, 26.7.1996, s. 42.⁽⁴⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.⁽⁵⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.⁽⁶⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1844/96

av den 25 september 1996

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.

Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.

Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.

Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.

Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.

När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.

Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förordning om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

KN-nummer	Representativt pris i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull i ecu som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,17	—	0,04
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,22	—	0,00

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1845/96
av den 25 september 1996
om fastställande av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1503/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 189, 30.7.1996, s. 71.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 25 september 1996 om fastställande av importtullar
vad gäller ris och brutet ris

(ecu/ton)

KN-nummer	Importtull (°)			
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) (°) (°)	AVS och Bangladesh (°) (°) (°) (°)	Basmati från Indien (°) artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95	Basmati från Pakistan (°) artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95
1006 10 21	(°)	140,81		
1006 10 23	(°)	140,81		
1006 10 25	(°)	140,81		
1006 10 27	(°)	140,81		
1006 10 92	(°)	140,81		
1006 10 94	(°)	140,81		
1006 10 96	(°)	140,81		
1006 10 98	(°)	140,81		
1006 20 11	300,30	145,81		
1006 20 13	300,30	145,81		
1006 20 15	300,30	145,81		
1006 20 17	302,24	146,78	52,24	252,24
1006 20 92	300,30	145,81		
1006 20 94	300,30	145,81		
1006 20 96	300,30	145,81		
1006 20 98	302,24	146,78	52,24	252,24
1006 30 21	557,83	264,01		
1006 30 23	557,83	264,01		
1006 30 25	557,83	264,01		
1006 30 27	(°)	271,09		
1006 30 42	557,83	264,01		
1006 30 44	557,83	264,01		
1006 30 46	557,83	264,01		
1006 30 48	(°)	271,09		
1006 30 61	557,83	264,01		
1006 30 63	557,83	264,01		
1006 30 65	557,83	264,01		
1006 30 67	(°)	271,09		
1006 30 92	557,83	264,01		
1006 30 94	557,83	264,01		
1006 30 96	557,83	264,01		
1006 30 98	(°)	271,09		
1006 40 00	(°)	84,38		

(1) Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 12 och 13 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 715/90 (EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85).

(2) I enlighet med förordning (EEG) nr 715/90, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(3) I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(4) För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT nr L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT nr L 88, 9.4.1991, s. 7).

(5) Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT nr L 263, 19.9.1991, s. 1).

(6) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien skall nedsättas med 250 ecu/ton (artikel 4 i förordning (EG) nr 1503/96).

(7) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Pakistan skall nedsättas med 50 ecu/ton (artikel 4 i förordning (EG) nr 1503/96).

(8) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (ecu/ton)	(¹)	302,24	572,00	300,30	557,83	(¹)
2. Beräkningsfaktorer :						
a) Cif-pris ARAG (\$/ton)	—	417,02	385,37	455,00	480,00	—
b) Pris fritt ombord (\$/ton)	—	—	—	425,00	450,00	—
c) Sjöfrakt (\$/ton)	—	—	—	30,00	30,00	—
d) Källa	—	USDA	USDA	Operatör	Operatör	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1846/96

av den 25 september 1996

om ändring av förordning (EG) nr 716/96 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1588/96⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 716/96⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1512/96⁽⁴⁾, föreskrivs undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket i synnerhet genom att man betalar ut en ersättning för de slaktade djuren enligt det system som föreskrivs i förordningen. Gemenskapen medfinansierar dessa utgifter per uppköpt och slaktat djur. Av materiella skäl uppstår det stora tidsperioder mellan slakt och destruering av dessa djur. Det är därför nödvändigt att bevilja Förenade kungariket ett förskott på 80 % efter det att de uppköpta djuren slaktats.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 716/96 skall tredje stycket kompletteras med följande:

”Ett förskott på 80 % av det medfinansierade beloppet skall i enlighet med artikel 1.2 betalas ut efter det att de uppköpta djuren slaktats.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 23.

⁽³⁾ EGT nr L 99, 20.4.1996, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT nr L 189, 30.8.1996, s. 93.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1847/96

av den 25 september 1996

om utfärdande av importlicenser den 30 september 1996 för fjärde kvartalet 1996 för produkter av får- och getkött inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1589/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1439/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3013/89 beträffande import och export av produkter inom sektorn för får- och getkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2526/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 16.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Förordning (EG) nr 1439/95 fastställer enligt avdelning II B, de tillämpningsföreskrifter vad gäller import av produkter som hänförs till KN-numren 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 och 0204 inom ramen för icke-nationsspecifika tullkvoter enligt GATT/WTO. Enligt artikel 16.4 i förordning (EG) nr 1439/95 bör det bestämmas i vilken utsträckning de ansökningar om utfärdande av importlicenser som lämnats in under det fjärde kvartalet 1996 kan godkännas.

När de kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser har lämnats in är större än de kvantiteter som kan

importeras enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 1439/95, bör de föras minskas med samma procentsats i enlighet med artikel 16.4 b i förordning (EG) nr 1439/95.

När de kvantiteter för vilka licenser har sökts är mindre än eller lika stora som de kvantiteter som anges i förordning (EG) nr 1439/95, kan alla ansökningar om licenser godkännas.

Ansökningar har lämnats in i Nederländerna för produkter med ursprung i USA.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Nederländerna utfärdar den 30 juli 1996 importlicenser enligt avdelning II B i förordning (EG) nr 1439/95 för de ansökningar som lämnats in den 1–10 juli 1996. För de produkter med ursprung i USA som omfattas av KN-nummer 0204 beviljas de totala begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 25.

⁽³⁾ EGT nr L 143, 27.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 258, 28.10.1995, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1848/96

av den 25 september 1996

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser kan godkännas som har inlämnats under september 1996 för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i avtalen om frihandel mellan gemenskapen å ena sidan och Estland, Lettland och Litauen å andra sidan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 542/96 av den 28 mars 1996 om tillämpningsföreskrifter för 1996 för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i avtalen om frihandel mellan gemenskapen å ena sidan och Estland, Lettland och Litauen å andra sidan⁽¹⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 1.1 och 1.3 i förordning (EG) nr 542/96 fastställs de kvantiteter färskt, kylt och fryst nötkött med ursprung i Estland, Lettland och Litauen och bearbetade produkter med ursprung i Lettland som får importeras på särskilda

villkor under perioden 1 juli–31 december 1996. Inga ansökningar om importlicenser för nötkött och bearbetade produkter har inkommit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inga ansökningar om importlicenser har lämnats in för perioden 1 juli–31 december 1996 inom ramen för de importkvoter som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 542/96.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 79, 29.3.1996, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1849/96

av den 25 september 1996

om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde
anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom
förordning (EG) nr 2544/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av
den 22 september 1966 om den gemensamma organisa-
tionen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 3 i
denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2544/95⁽³⁾
utfärdas en stående anbudsinfordran i syfte att bestämma
exportbidragen för olivolja.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁴⁾, ändrad genom
förordning (EG) nr 1380/95⁽⁵⁾, förbjuds handel mellan
gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro).
Detta förbud omfattar inte vissa förhållanden som utför-
ligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning
och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽⁶⁾. Detta faktum
bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 6 i förordning (EG) nr 2544/95 föreskrivs att de
högsta beloppen för exportbidrag skall fastställas med
hänsyn särskilt till den rådande situationen och den

förväntade utvecklingen på marknaden för olivolja inom
gemenskapen och på världsmarknaden och på grundval
av mottagna anbud. Kontrakt tilldelas varje anbudsgivare
som lämnar in ett anbud som motsvarar det högsta
exportbidraget eller ett lägre belopp.

I syfte att tillämpa ovan nämnda bestämmelser, bör de
högsta exportbidragen fastställas till de nivåer som anges i
bilagan.

Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat
sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsin-
fordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas
genom förordning (EG) nr 2544/95 fastställs i bilagan på
grundval av de anbud som lämnas in senast den 23
september 1996.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT nr L 260, 31.10.1995, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 september 1996 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsinfördran enligt den stående anbudsinfördran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2544/95

(ecu/100 kg)

Produktkod	Bidragsbelopp (!)
1509 10 90 100	37,00
1509 10 90 900	—
1509 90 00 100	43,25
1509 90 00 900	—
1510 00 90 100	6,10
1510 00 90 900	—

(!) Exportbidraget för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 462/96 är uppfyllda.

Anm.: Produktkoder och fotnoter definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1850/96

av den 25 september 1996

om fastställande av exportbidrag för olivolja

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 3 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att om priserna inom gemenskapen är högre än priserna på världsmarknaden, får skillnaden mellan dessa priser täckas av ett bidrag när olivolja exporteras till tredje land.

Närmare bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för olivolja återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 616/72⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2962/77⁽⁴⁾.

I artikel 3 tredje stycket i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget måste vara lika i hela gemenskapen.

I enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 136/66/EEG måste exportbidrag för olivolja fastställas med hänsyn till den rådande situationen och utvecklingstendensen för priserna på olivolja och tillgången på gemenskapens marknad samt till priserna på olivolja på världsmarknaden. Om världsmarknadsläget dock är sådant att de mest gynnsamma priserna på olivolja inte kan fastställas, kan hänsyn tas till priset på de viktigaste konkurrerande vegetabiliska oljorna på världsmarknaden och till den skillnad som noteras mellan det priset och priset på olivolja under en representativ period. Bidragsbeloppet får inte överstiga skillnaden mellan priset på olivolja inom gemenskapen och priset på världsmarknaden, justerat om så krävs, med hänsyn till exportkostnader för produkter på världsmarknaden.

I enlighet med artikel 3.3 tredje stycket b i förordning nr 136/66/EEG kan det beslutas att bidraget skall fastställas genom anbud. Anbudsförfarandet bör täcka bidragsbeloppet och får begränsas till vissa bestämmelseländer, kvantiteter, kvaliteter och presentationer.

I artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget på olivolja kan

variera beroende på bestämmelseland, om världsmarknadsläget eller de särskilda krav som vissa marknader ställer nödvändiggör detta.

Det föreskrivs att bidraget måste fastställas minst en gång i månaden. Det kan, om så är nödvändigt, ändras under mellantiden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser i det nuvarande marknadsläget för olivolja och särskilt vad beträffar priser på olivolja inom gemenskapen och på marknaderna i tredje land har till följd att bidraget bör utgöra det som anges i bilagan härtill.

De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omräkna belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grund för att bestämma jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser om tillämpning och fastställande av dessa omräkningskurser fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽¹⁰⁾, förbjuds handel mellan gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud omfattar inte vissa förhållanden som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽¹¹⁾. Detta faktum bör beaktas när exportbidragen fastställs.

Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för produkter förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT nr L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 348, 30.12.1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

⁽⁹⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 september 1996 om fastställande av exportbidrag för olivolja

(ecu/100 kg)

Produktkod	Bidragsbelopp ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1509 10 90 100	33,00
1509 10 90 900	0,00
1509 90 00 100	40,00
1509 90 00 900	0,00
1510 00 90 100	3,00
1510 00 90 900	0,00

⁽¹⁾ För de bestämmelseorter som anges i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87 (EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1), såväl som för export till tredje land.

⁽²⁾ Exportbidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 462/96 är uppfyllda.

Anm.: Produktkoderna och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1851/96

av den 25 september 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2933/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 september 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 september 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>			
KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 35	052	89,5	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	624	67,7	
	060	80,2		999	113,5	
	064	70,8		039	121,0	
	066	54,0		052	68,6	
	068	80,3		064	57,6	
	204	86,8		070	90,2	
	208	44,0		284	72,1	
	212	97,5		388	56,8	
	400	170,4		400	54,4	
	624	95,8		404	63,6	
	999	86,9		416	72,7	
	ex 0707 00 25	052		82,8	508	113,5
		053		156,2	512	126,1
060		61,0	524	100,3		
066		53,8	528	53,0		
068		69,1	624	86,5		
204		144,3	728	107,3		
624		87,1	800	141,3		
999		93,5	804	94,7		
0709 90 79	052	54,3	0808 20 57	999	87,0	
	204	77,5		039	104,1	
	412	54,2		052	69,5	
	508	42,9		064	76,3	
	624	151,9		388	57,2	
	999	76,2		400	70,4	
0805 30 30	052	80,3	0809 30 41, 0809 30 49	512	88,7	
	204	88,8		528	132,9	
	220	74,0		624	79,0	
	388	73,1		728	115,4	
	400	68,2		800	84,0	
	512	80,0		804	73,0	
	520	66,5		999	86,4	
	524	72,4		052	93,8	
	528	66,5		220	121,8	
	600	96,5		624	106,8	
	624	48,9		999	107,5	
	999	74,1		0809 40 30	052	66,3
0806 10 40	052	78,2	064		49,0	
	064	49,5	066		71,2	
	066	49,4	068		37,1	
	220	110,8	400		75,6	
	400	139,2	624		63,8	
	412	58,5	676		68,6	
	508	307,2	999		61,7	
	512	186,0				
600	88,5					

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 september 1996

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

(96/561/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 715/90 av den 5 mars 1990 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT)⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 619/96⁽²⁾, särskilt artikel 27 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 589/96 av den 2 april 1996 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött i rådets förordning (EEG) nr 715/90 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT)⁽³⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 589/96 öppnar det sig en möjlighet att utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85.

⁽²⁾ EGT nr L 89, 10.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 84, 3.4.1996, s. 22.

De licensansökningar som ingivits från och med den 1 september till och med den 10 september 1996, uttryckta som urbanat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 589/96, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.

De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med den 1 oktober 1996 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Det bör understrykas att detta beslut inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälso- och veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽⁴⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 september 1996 utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn, uttryckta i urbanat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

⁽⁴⁾ EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

Tyskland:

— 105,000 ton med ursprung i Madagaskar.

Danmark:

— 15,000 ton med ursprung i Madagaskar.

Förenade kungariket:

— 300,000 ton med ursprung i Botswana,

— 430,000 ton med ursprung i Namibia.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EG) nr 589/96, inges under loppet av de tio första dagarna i oktober 1996 för följande kvantiteter urbenat kött:

— Botswana: 8 646,000 ton,

— Kenya: 142,000 ton,

— Madagaskar: 6 162,257 ton,

— Swaziland: 2 884,000 ton,

— Zimbabwe: 4 317,180 ton,

— Namibia: 5 135,006 ton.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 september 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

BESLUT AV EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 53/96/KOL

av den 15 maj 1996

om ändring för åttonde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

har ändrat procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd⁽¹⁾, antagna den 19 januari 1994⁽²⁾ och senast ändrade genom beslut nr 23/96/KOL⁽³⁾, på följande sätt:

Kapitel 14 i riktlinjerna för statligt stöd skall ersättas med följande:

"14. STÖD TILL FORSKNING OCH UTVECKLING⁽¹⁾14.1 *Inledning*

1) Det är allmänt erkänt att forskning och utveckling kan bidra till ekonomisk tillväxt, förbättrad konkurrenskraft och bättre utsikter på arbetsmarknaden. Avtalsparterna till EES-avtalet har förklarat som ett av sina gemensamma mål att stärka den vetenskapliga och tekniska grunden för den europeiska industrin och att stimulera den att bli mer konkurrenskraftig på internationell nivå. I detta syfte fastställs i del VI till avtalet närmare arrangemang som syftar till att stärka och bredda samarbetet inom ramen för gemenskapens verksamhet inom bland annat forskning och teknisk utveckling (FoTU).

2) EFTA-staterna medverkar vid genomförandet av det fjärde ramprogrammet för gemenska-

pens verksamhet inom forskning och teknisk utveckling (1994–1998) genom deltagande i dess särskilda program. EFTA-staterna bidrar ekonomiskt till programmen och har därför tillgång till alla delar av dessa program och deltar i full omfattning i de EG-kommittéer som biträder EG-kommissionen vid genomförandet av programmen. På projektnivå skall institutioner, företag, organisationer och medborgare i EFTA-stater ha samma rättigheter och skyldigheter vad gäller utnyttjandet av resultaten som de som är tillämpliga på deras samarbetspartner och motsvarigheter i EG-medlemsstaterna.

3) De åtgärder som avtalsparterna till EES-avtalet vidtar till stöd för forskning och utveckling skall vara förenliga med avtalets funktion. Reglerna för statligt stöd i EES-avtalet skall tillämpas på ett konstruktivt sätt så att de uppmuntrar samarbete som gynnar utveckling och spridning av ny teknik med iakttagande av bestämmelserna om immateriell äganderätt. Vid kontrollen av statliga stöd bör man beakta behovet av att resurser ställs till förfogande för de sektorer som bidrar till att öka den europeiska industrins konkurrenskraft.

4) EFTA:s övervakningsmyndighet har ställt sig positiv till statligt stöd till FoU. Denna positiva inställning är motiverad av flera skäl: målen för sådant stöd, de ofta betydande finansieringsbehoven och riskerna i samband med FoU-projekt och den låga sannolikheten för att projekt som ännu befinner sig på ett långt ifrån marknadsmoget stadium skulle kunna snedvrta konkurrensen eller handeln.

(¹) Nedan kallade "riktlinjerna för statligt stöd".

(²) EGT nr L 231, 3.9.1994, s. 1.

(³) EGT nr L 140, 13.6.1996, s. 54.

14.2 Tillämpligheten av artikel 61 i EES-avtalet på stöd till FoU

14.2.1 Definitioner av de olika stadierna av FoU

1) Ju närmare marknaden forsknings- och utvecklingsverksamheterna ligger, desto mer betydande kan den snedvridande effekten av det statliga stödet vara. För att fastställa den subventionerade FoU-verksamhetens grad av närhet till marknaden skiljer övervakningsmyndigheten på grundforskning, industriell forskning och utveckling före introduktion på marknaden.

2) Följande definitioner, som motsvarar dem som fastställs i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, har gjorts för att hjälpa EFTA-staterna att utforma sina anmälningar. De är avsedda att vara indikativa, inte normativa.

— Med *grundforskning* avses en verksamhet som är avsedd att bredda sådan vetenskaplig och teknisk kunskap som inte är knuten till industriella eller affärsmässiga mål.

— Med *industriell forskning* menas planerad forskning och kritisk analys som syftar till att utveckla ny kunskap, för att sådan kunskap skall kunna användas för att utveckla nya produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster, eller för att markant förbättra befintliga produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster.

— Med *utveckling före introduktion på marknaden* avses överföring av industriella forskningsresultat till en plan, ett arrangemang eller en skiss för nya, ändrade eller förbättrade varor, processer eller tjänster, oberoende av om de är avsedda för försäljning eller användning, fram till skapandet av den första prototypen som dock inte skall kunna användas i kommersiella syften. Det kan även inbegripa alternativa konceptuella utformningar och skisser av andra varor, processer eller tjänster och inledande demonstrationer eller pilotprojekt under förutsättning att dessa projekt inte kan omvandlas eller användas för industriell tillämpning eller kommersiell exploate-

ring. Det inbegriper inte rutinmässiga eller återkommande ändringar av varor, tillverkningslinjer, tillverkningsprocesser, befintliga tjänster eller andra pågående verksamheter även om dessa ändringar kan innebära förbättringar.

3) Innovationer är inte berättigade att utgöra en särskild kategori inom FoU. Verksamheter som kan betraktas som nyskapande, men som inte motsvarar de kategorier som nämns i punkt 14.2.2, får endast beviljas statligt stöd om det är förenligt med övervakningsmyndighetens principer för investeringsstöd.

14.2.2 FoU inom offentliga forskningsinstitut och FoU-kontrakt

1) Offentlig finansiering av FoU inom offentliga institut för högre utbildning eller forskning utan vinstsyfte omfattas normalt inte av artikel 61.1 i EES-avtalet.

2) Om resultaten av offentligt finansierade FoU-projekt som genomförts av sådana institut ställs till den europeiska industrins förfogande på ett icke-diskriminerande sätt, utgår övervakningsmyndigheten från principen om att detta normalt inte skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet.

3) Om FoU bedrivs av offentliga institut för högre utbildning eller forskning utan vinstsyfte för företags räkning, eller i samarbete med företaget, utgår övervakningsmyndigheten från att detta inte skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet i följande fall:

a) Då de offentliga instituten för högre utbildning eller forskning utan vinstsyfte bidrar till forskningsprojekten på samma sätt som ett kommersiellt företag skulle göra. Detta är bl.a. fallet om dessa institutioner får marknadsmässig ersättning för sina tjänster.

b) Då

— de företag som deltar i forskningsverksamheten står för alla kostnader för projektet, eller

- de resultat som inte ger upphov till immateriella äganderättigheter får ges bred spridning och samtliga immateriella äganderättigheter som bygger på FoU-resultaten tillfaller de offentliga instituten utan vinstsyfte, eller
- de offentliga instituten utan vinstsyfte får marknadsmissig ersättning av de deltagande företagen för de immateriella äganderättigheter som bygger på forskningsprojektet och som dessa företag blivit innehavare av, och om de resultat som inte ger upphov till immateriella äganderättigheter får ges bred spridning till berörd tredje part.
- 4) Offentliga myndigheter får vända sig till företag för att beställa FoU av dem eller för att köpa resultaten av FoU direkt av dem. Om det inte förekommer något öppet anbudsförfarande, utgår övervakningsmyndigheten från principen om att det kan röra sig om statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Om kontraktet tilldelas på marknadsmissiga villkor, i synnerhet om detta sker efter ett öppet infordrande av anbud enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 5b i bilaga XVI i EES-avtalet (?), antas normalt att det inte rör sig om statligt stöd enligt artikel 61.1 till EES-avtalet.
- 14.3 **Bedömning av stöd till FoU enligt artikel 61 i EES-avtalet**
- 1) Stöd till forskning och utveckling som riktas till företag får, om det uppfyller villkoren i artikel 61.1 i EES-avtalet och följaktligen skall granskas av övervakningsmyndigheten, betraktas som förenligt med EES-avtalets funktion enligt något av undantagen i artikel 61.3.
- 2) I samtliga fall då övervakningsmyndigheten vid sin granskning kan konstatera att ett stöd syftar till att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse får detta stöd omfattas av undantaget i artikel 61.3 b.
- 3) Det gemensamma europeiska intresset skall kunna påvisas konkret. Det skall till exempel bevisas att projektet innebär ett viktigt framsteg i förhållande till särskilda FoU-program på gemenskapsnivå eller europeisk nivå.
- 4) Europeiska kommissionen har hittills tillämpat undantaget i artikel 92.3 b i Romfördraget (vilket motsvarar artikel 61.3 b i EES-avtalet) i ett begränsat antal ärenden. Det har framkommit att detta undantag i fråga om forskning och utveckling särskilt kan tillämpas på gränsöverskridande projekt som är kvalitativt och, i princip, kvantitativt betydande (t.ex. projekt som gäller fastställande av tekniska standarder som skulle kunna ge europeiska företag tillgång till samtliga fördelar med den inre marknaden och EES-avtalet) (?).
- 5) Ett statligt stöd till forskning och utveckling som inte omfattas av undantaget i artikel 61.3 b kan trots detta vara förenligt med EES-avtalet genom artikel 61.3 c, som medger undantag för stöd som är avsedda att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, under förutsättning att stödet inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- 6) Vid sin undersökning av om artikel 61.3 c i EES-avtalet är tillämplig, skall övervakningsmyndigheten särskilt beakta vilket slag av forskning det gäller, vilka som tilldelas stödet, stödnivån, resultatens tillgänglighet och de övriga faktorer av betydelse som anges i avsnitt 14.5–14.7.
- 14.4 **Särskilda anmälningskrav**
- 1) Statligt stöd till forskning och utveckling skall anmälas till övervakningsmyndigheten enligt artikel 1.3 i protokoll 3 till övervakningsavtalet. Bilaga I till dessa riktlinjer innehåller en förteckning över de uppgifter som skall lämnas i anmälningar om statligt stöd. I avsnitt II i bilaga I förtecknas de ytterligare uppgifter som skall lämnas för stöd till FoU. Dessutom innehåller punkt 14.4.8 nedan ytterligare krav för större FoU-projekt och punkterna 14.4.6–14.4.7 ger undantag från den allmänna regeln om anmälan vid budgetökning och förlängning av befintliga stödprogram.
- 2) Övervakningsmyndigheten söker uppnå högsta möjliga grad av öppenhet i tillämpningen av stödprogrammen. Därför skall målen för programmet, mottagarna av stödet osv. klart anges. De olika slag av kostnader som stödet

är avsett att reducera skall specificeras, och stödet skall ges i en sådan form att stödnivån i förhållande till dessa kostnader, enligt förteckningen i avsnitt 14.6 nedan, kan beräknas.

- 3) Alla former av stöd får godkännas beträffande FoU-projekt. EFTA-staterna skall dock göra det möjligt för övervakningsmyndigheten att beräkna bidragsekvivalenten för ett stöd, om det inte ges som direkt bidrag, och skall följaktligen lämna tillräckliga upplysningar för att myndigheten skall ha möjlighet att göra denna beräkning.
- 4) Om en EFTA-stat anser att artikel 61.3 b i EES-avtalet är tillämplig, skall den undersöka om de föreskrivna villkoren är uppfyllda och styrka detta i sin anmälan till övervakningsmyndigheten.
- 5) Bestämmelserna i kapitel 11 i dessa riktlinjer om snabbbehandling av nya stödprogram för små och medelstora företag och av ändringar av befintliga stödprogram är i sin helhet tillämpliga på statligt stöd till forskning och utveckling, liksom regeln om stöd av mindre betydelse som beskrivs i kapitel 12 i dessa riktlinjer.
- 6) Övervakningsmyndigheten anser även att det inte är nödvändigt att anmäla en ökning av den årliga budgeten för ett beviljat FoU-program om ökningen, uttryckt i ecu, inte är mer än 100 % (i nominella termer) av det ursprungliga årliga beloppet, under förutsättning att programmet har obegränsad varaktighet eller att ökningen sker under programmet's giltighetstid, om det gäller ett program med begränsad varaktighet.
- 7) För förlängningar, med eller utan en ökning av budgeten (upp till den ovan nämnda gränsen på 100 %), som inte innebär några ändringar av de tidigare godkända villkoren för genomförandet av stödprogrammet och som överensstämmer med de nuvarande reglerna, skall det inte krävas någon förnyad anmälan förrän från och med det femte året efter utgången av giltighetstiden för det ursprungliga programmet. EFTA-staterna är dock skyldiga att i förväg underrätta övervakningsmyndigheten om sådan ytterligare finansiering/förlängning och att även i fortsättningen lämna årsrapporter om genomförandet av de aktuella programmen.
- 8) Beviljande av stöd till ett enskilt projekt inom ramen för ett stödprogram för forskning och utveckling, som godkänts av övervaknings-

myndigheten, behöver i princip inte anmälas. Övervakningsmyndigheten kräver dock att alla enskilda forskningsprojekt, vars kostnad överstiger 25 miljoner ecu (30 miljoner ecu för Eureka-projekt (*)) och för vilka stöd med en bruttobidragsekvivalent på 5 miljoner ecu föreslås, skall anmälas till den på förhand för att göra det möjligt att bedöma de betydande stöd som tilldelas inom ramen för godkända program och dessa stöds förenlighet med EES-avtalets funktion.

- 9) Beviljande av stöd till ett enskilt projekt, som inte ligger inom ramen för godkända program för forskning och utveckling, skall anmälas på vanligt sätt enligt artikel 1.3 i protokoll 3 till övervakningsavtalet om de inte utgör stöd av mindre betydelse.

14.5 *Stödnivå*

14.5.1 **Grundläggande bestämmelser**

- 1) Den tillåtna stödnivån fastställs av övervakningsmyndigheten från fall till fall. Vid denna bedömning beaktas i varje enskilt fall projektets eller programmets karaktär och allmänna överväganden i fråga om den europeiska industrins konkurrenskraft, riskerna för snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln mellan avtalsparterna. Utifrån en allmän värdering av dessa risker finner myndigheten att högre stödnivåer får godkännas för grundforskning och industriell forskning än för utveckling före introduktion på marknaden, eftersom sådan verksamhet har ett mer direkt samband med en marknadsintroduktion av resultaten av FoU-arbetena och, om de ges stöd, lättare kan leda till snedvridning av konkurrens och handel.
- 2) Offentlig finansiering av grundforskning, som vanligen bedrivs på ett oberoende sätt av institutioner för högre utbildning och forskning utan vinstsyfte, utgör inte statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet.
- 3) I vissa undantagsfall då grundforskning bedrivs av eller för företag skulle stödet kunna omfattas av artikel 61.1 i avtalet, men eftersom denna typ av forskning är långt från marknaden och dess resultat i princip är lättillgängliga och utnyttjas på ett icke-diskriminerande sätt och på marknadsmässiga villkor, får det beviljas med en bruttostödnivå på högst 100 %.

- 4) För att kunna betraktas som grundforskning får arbetena inte ha någon koppling till ett enskilt företags industriella eller affärsmässiga mål och en bred spridning av forskningsresultaten måste garanteras.
- 5) En allmän regel är att bruttostödnivån för industriell forskning inte får överskrida 50 % av de stödberättigande projektkostnaderna (enligt definitionen i avsnitt 14.6 nedan).
- 6) Tekniska genomförbarhetsstudier som förberedelse för industriell forskning eller utveckling före introduktion på marknaden kan uppfylla kraven för stöd på upp till 75 % respektive 50 % av kostnaderna för studierna, mot bakgrund av att sådant stöd inte påverkar konkurrensen och handeln i någon större omfattning.
- 7) Utveckling före introduktion på marknaden ligger nära marknaden och risken är större att sådant stöd skall snedvrída konkurrensen och handeln inom EES. Den högsta tillåtna stödnivån för sådan verksamhet är fastställd till 25 % av de stödberättigande kostnaderna (enligt definitionen i avsnitt 14.6 nedan).

14.5.2 Stödnivåer under vissa särskilda omständigheter

- 1) Det nämndes i punkt 14.4.3 ovan att EFTA-staterna får använda alla former av stöd för att främja FoU. Om stödet ges i form av forskkott som endast behöver betalas tillbaka om forskningsprojektet lyckas, är den tillåtna stödnivån (i bruttobidragsekvivalenter) den som fastställs i dessa rambestämmelser för de olika forskningsstadierna. Om det aktuella forskningsprojektet misslyckas får övervakningsmyndigheten tillåta en högre stödnivå, eftersom projektets misslyckande innebär en minskning av risken för en snedvridning av konkurrensen och handeln.
- 2) När EFTA-staterna anmäler återbetalningspliktigt stöd, skall de underrätta övervakningsmyndigheten om beloppen och om de detaljerade återbetalningsvillkoren, och myndigheten skall därefter bedöma de föreslagna villkoren från fall till fall.
- 3) Med hänsyn till behovet av att främja spridningen av forskningsresultaten finner övervakningsmyndigheten att stöd till registrering och förnyelse av patent för små och medelstora företag (enligt definitionen i kapitel 10 i dessa

riktlinjer) får beviljas upp till samma nivå som gällde för stödet till den forskningsverksamhet som låg till grund för patenten.

- 4) Om statligt stöd ges till ett FoU-projekt som genomförs i samarbete mellan offentliga forskningsinstitut och företag, får den samlade omfattningen av stödet — bestående av direkt statligt stöd till ett särskilt forskningsprojekt och, då de utgör stöd (se punkterna 14.2.2.1–14.2.2.3 ovan), de offentliga forskningsinstitutens bidrag till samma projekt — inte överstiga de tidigare nämnda taken för stödet.
- 5) I fråga om FoU som omfattar både industriell forskning och utveckling före introduktion på marknaden, överskrider den tillåtna stödnivån vanligtvis inte det viktade genomsnittet av de stödnivåer som är tillåtna för dessa två slag av forskning.

14.5.3 Tillägg till grundstödnivåerna

- 1) Utan att det påverkar den bedömning från fall till fall som enligt punkt 14.5.1.1 normalt görs, får de stödnivåer som anges i punkterna 14.5.1.5–14.5.2.4 överskridas i följande fall:
 - Om stödet är avsett för små och medelstora företag (?): med ytterligare 10 procentenheter.
 - Om forskningsprojektet genomförs i en sådan region som avses i artikel 61.3 a: med ytterligare 10 procentenheter.
 - Om forskningsprojektet genomförs i en sådan region som avses i artikel 61.3 c: med ytterligare 5 procentenheter.
- 2) Dessa regionalt betingade ökningar får överskridas med beaktande av de tak som gäller för regionalt investeringsstöd och av nödvändigheten av att främja immateriella investeringar, dock förutsatt att de gränser som anges i punkt 14.5.3.7 nedan inte överskrids.
- 3) Om forskningsprojektet är i överensstämmelse med målen för ett särskilt projekt eller program som genomförs som en del av Europeiska gemenskapens gällande ramprogram för forskning och utveckling, uppfyller det kraven för att få ytterligare 15 procentenheter.
- 4) Ökningen får höjas till 25 procentenheter om projektet dessutom bygger på ett reellt samarbete över gränserna mellan företag och offentliga forskningsorgan eller mellan minst två

oberoende samarbetspartner från två stater som är parter till EES-avtalet och det åtföljs av en omfattande spridning och publicering av resultaten, varvid immateriella äganderättigheter respekteras.

5) Om forskningsprojektet inte överensstämmer med målen för ett särskilt projekt eller program som genomförs som en del av Europeiska gemenskapens gällande ramprogram för forskning och utveckling, skall övervakningsmyndigheten godta ökningarna på upp till 10 procentenheter om minst ett av följande villkor uppfylls:

a) Projektet bygger på ett reellt samarbete över gränserna mellan minst två oberoende samarbetspartner från två stater som är parter till EES-avtalet, särskilt om detta sker som ett led i samordningen av staternas nationella FoTU-politik.

b) Projektet bygger på ett reellt samarbete mellan företag och offentliga forskningsorgan, särskilt om detta sker som ett led i samordningen av staternas nationella FoTU-politik.

c) Projektets resultat ges stor spridning och offentliggörs, patentlicenser beviljas eller andra lämpliga åtgärder vidtas på villkor liknande dem för spridning av Europeiska gemenskapens FoTU-resultat.

6) Den berörda EFTA-staten skall lämna tillräckliga upplysningar till övervakningsmyndigheten för att denna skall kunna bedöma om dessa villkor är uppfyllda.

7) Det sammanlagda resultatet av de ökningarna som anges i punkterna 14.5.3.1 – 14.5.3.5 och de procentandelar som anges i punkterna 14.5.1.5 och 14.5.2.4 får inte överstiga en högsta bruttostödnivå på 75 % för industriell forskning och 50 % för utveckling före introduktion på marknaden. Dessa begränsningar skall alltid iakttas.

14.5.4 Tillämpning av stödtaken i WTO-bestämmelserna

1) Om ett statligt stöd till forskning och utveckling får omfattas av det undantag som avses i artikel 61.3 b i EES-avtalet, får stödnivån brutto inte överstiga de gränser som medges i

WTO-avtalet om subventioner (75 % för industriell forskning och 50 % för utveckling före introduktion på marknaden).

2) De tak som fastställs ovan för stöd till forskning och utveckling skall tillämpas på statligt stöd. Vid granskningen av stöd till FoU skall övervakningsmyndigheten dock ta hänsyn till inverkan på konkurrensen och handeln av en kombination av statligt stöd och finansiering som erhållits genom EFTA-staters deltagande i gemenskapsprogram, enligt arrangemangen i del VI och protokollen 31 och 32 till EES-avtalet. När det i nya stödåtgärder ges möjlighet till sådan samfinansiering, skall EFTA-staterna ange detta i sina anmälningar till övervakningsmyndigheten och även ange på vilket sätt det säkerställs att de totala stödtaken inte överskrider.

3) När samfinansiering enligt punkt 14.5.4.2 och statligt stöd kombineras, får det totala offentliga stödet inte överskrida 75 % i fråga om industriell forskning och 50 % i fråga om utveckling före introduktion på marknaden.

4) Bruttostödnivåer på 75 % för industriell forskning och 50 % för utveckling före introduktion på marknaden (de högsta tillåtna stödnivåerna i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder för subventioner som inte föranleder någon åtgärd) får godkännas, om konkurrenter utanför det område som omfattas av EES-avtalet under de tre senaste åren har tilldelats, eller kommer att tilldelas, stöd av motsvarande omfattning för liknande projekt eller program inom dessa två slag av forskning.

5) Den berörda EFTA-staten skall tillhandahålla övervakningsmyndigheten tillräckliga upplysningar för att den skall kunna bedöma situationen, särskilt vad gäller behovet av att kompensera den konkurrensfördel som en konkurrent i tredje land åtnjuter.

14.6 FoU-kostnader som är stödberättigande vid beräkning av stödnivån

1) De kostnader som anges nedan anses vara stödberättigande vid beräkningen av FoU-stödets nivå. Om de orsakas även av annan verksamhet – särskilt av annan FoU – skall de fördelas på slag av verksamhet:

- Kostnader för personal (forskare, tekniker och annan stödpersonal som uteslutande arbetar med forskningsverksamhet).
- Kostnader för instrument, utrustning, mark och byggnader som uteslutande och varaktigt används för forskningsverksamhet (utom när de avyttras på affärsmässiga grunder)
- Kostnader för rådgivning och liknande tjänster som anlitas enbart för forskningen, inbegripet sådan forskning, teknisk kunskap och patent m.m. som köps in utifrån.
- Andra allmänna omkostnader som direkt uppkommit till följd av forskningen.
- Andra löpande kostnader (såsom kostnader för material, insatsvaror och andra liknande varor), som direkt uppkommit till följd av forskningen.

14.7 *Stimulansverkan av stöd till FoU*

- 1) Statligt stöd till forskning och utveckling bör stimulera företagen att inleda ytterligare FoU-verksamhet utöver den som de normalt bedriver inom ramen för sin dagliga verksamhet. Det kan också stimulera företag som inte sysslar med FoU att inleda sådan verksamhet. Om någon sådan stimulansverkan inte framträder tydligt, får övervakningsmyndigheten bedöma stödet på ett mindre gynnsamt sätt än den normalt skulle göra.
- 2) För att kunna kontrollera att det planerade stödet får företag att bedriva forskning som de annars inte skulle ha bedrivit, skall övervakningsmyndigheten särskilt beakta kvantifierbara faktorer (såsom förändringar av utgifterna för FoU, antalet anställda inom FoU och andelen utgifter för FoU av den totala omsättningen), misslyckanden på marknaden, tilläggskostnader i samband med gränsöverskridande samarbete och andra relevanta faktorer som den anmälande EFTA-staten angivit. Föreslaget stöd får även tillåtas om det används för att utöka forskningens omfattning eller för att påskynda den.
- 3) Övervakningsmyndigheten uppmanar därför EFTA-staterna att styrka att stödet är nödvän-

digt som en stimulans både när de anmäler stödet och när de överlämnar sina årsrapporter om genomförandet av de godkända stödprogrammen samt att visa att det inte i något fall rör sig om driftstöd.

- 4) Övervakningsmyndigheten får anta att stödet utgör en nödvändig stimulans om mottagaren av stödet är ett litet eller medelstort företag enligt definitionen i kapitel 10 i dessa riktlinjer.
- 5) Övervakningsmyndigheten skall fästa särskild vikt vid villkoren i punkterna 14.7.2 och 14.7.3
 - då det gäller enskilda projekt på initiativ av stora företag som avser marknadsnära forskning,
 - i samtliga fall då en betydande del av FoU-kostnaderna har betalats före ansökan om stöd.

14.8 *Årsrapporter*

- 1) För varje beviljat stödprogram begär övervakningsmyndigheten vanligtvis en årsrapport om genomförandet. På grundval av dessa rapporter kan myndigheten övervaka tilldelningen av stöd och vid behov föreslå lämpliga åtgärder, om den bedömer att programmet snedvrider eller skulle kunna snedvrida konkurrensen på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset, t.ex. genom att i alltför hög grad vara inriktat på enskilda sektorer eller företag.
- 2) Dessa rapporter skall utformas enligt kraven i bilagorna III och IV till dessa riktlinjer.

14.9 *Genomförande och varaktighet*

- 1) Statligt stöd till FoU inom sektorn för nybyggnad och reparation av fartyg regleras av bestämmelserna i den relevanta rättsakt om stöd till varvsindustrin som det hänvisas till i bilaga XV till EES-avtalet.

- 2) Övervakningsmyndigheten skall se över dessa bestämmelser om fem år. Den får även i samarbete med EFTA-staterna besluta att ändra dem när som helst, om detta framstår som lämpligt av konkurrenspolitiska skäl eller med hänsyn till utvecklingen i Europeiska unionen.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar Gemenskapsramar för statligt stöd till forskning och utveckling (EGT nr C 45, 17.2.1996, s. 5).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT nr L 209, 24.7.1992).

⁽³⁾ Kommissionen har beslutat att några av Eureka-projekten inom elektronik (EU 127 JESSI, EU 102 EPROM, EU 147 DAB, EU 43 ESF) och hög-

upplösningstelevision (EU 95 HDTV) skall anses vara av gemensamt europeiskt intresse.

⁽⁴⁾ Myndigheten avser att ändra anmälningsförfarandet för Eureka-projekt i ett senare skede och kan komma att föreslå lämpliga åtgärder i det syftet.

⁽⁵⁾ Se definitionen i avsnitt 10.2 i dessa riktlinjer.”

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 1996.

*På EFTA:s övervakningsmyndighets
vägnar*

Knut ALMESTAD

Ordförande

BESLUT AV EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 54/96/KOL

av den 15 maj 1996

om ändring för nionde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

har ändrat procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd⁽¹⁾, antagna den 19 januari 1994⁽²⁾ och senast ändrade genom beslut nr 53/96/KOL⁽³⁾, på följande sätt:

1. Kapitel 12 i riktlinjerna för statligt stöd skall ersättas med följande:

"12. REGELN OM STÖD AV MINDRE BETYDELSE OCH DESS TILLÄMPNING⁽¹⁾**12.1 *Regeln om stöd av mindre betydelse***

1. EFTA:s övervakningsmyndighet anser att stöd under en viss nivå inte kan anses ha en märkbar inverkan på handeln eller konkurrensen mellan de avtalslutande parterna. Därför kan artikel 61.1 i EES-avtalet sägas sakna tillämpning och anmälan krävs inte för utbetalningar av stöd som anges nedan.
2. Enskilda utbetalningar av stöd till företag på upp till 100 000 ecu och program enligt vilka det stödbelopp som ett enskilt företag får ta emot under en treårsperiod är begränsat till lika mycket, behöver inte anmälas enligt artikel 1.3 i protokoll 3 till övervakningsavtalet under förutsättning att de villkor som fastställs nedan iakttas.
3. Den treårsperiod som begränsningen skall tillämpas på skall anses börja den dag då företaget första gången beviljades stöd enligt regeln om stöd av mindre betydelse.
4. Taket för stöd av mindre betydelse gäller summan av allt offentligt stöd som anses vara av mindre betydelse och påverkar inte mottagarens möjlighet att få stöd enligt andra program som är godkända av övervakningsmyndigheten.
5. Taket gäller alla stöd beviljade av nationella, regionala och lokala myndigheter och stöd för alla ändamål, oberoende av i vilken form stödet ges eller vilket syfte det fyller, med undantag av exportstöd, som inte omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse⁽²⁾.
6. Regeln om stöd av mindre betydelse är huvudsakligen av intresse för små och medelstora företag, även om den gäller oberoende av mottagarens storlek. Den är inte tillämplig på den stålindustri som omfattas av Parisfördraget och inte heller på varvsindustrin eller transportsektorn.

12.2 *Principer för beräkning av kontantbidragsekivalenten för stöd av mindre betydelse*

1. Gränsvärdet i bestämmelsen om stöd av mindre betydelse uttrycks som ett kontant bidrag om 100 000 ecu. I de fall stöd ges i en annan form än bidrag måste det räknas om till en kontantbidragsekivalent för att gränsvärdet för stöd av mindre betydelse skall kunna tillämpas. Vanligast förekommande bland övriga former av stöd med ett lågt kontantvärde är mjuka lån, skattelättnader och lånegarantier. Omräkningen av stöd i dessa former till dess kontantbidragsekivalent skall göras enligt följande.

⁽¹⁾ Nedan kallade "riktlinjerna för statligt stöd".

⁽²⁾ EGT nr L 231, 3.9.1994, s. 1.

⁽³⁾ Se sida 20 i denna tidning.

2. Kontantbidragsekvivalenten skall beräknas brutto, dvs. före skatt, om stödet är beskattningsbart. Om stödet inte är beskattningsbart, t.ex. vid vissa skattelättnader, skall dess nominella belopp, som är både brutto och netto, väljas.
3. Allt stöd som tas emot i framtiden skall diskonteras till nuvärde. Diskonteringsräntan som tillämpas skall vara den referensränta som gäller då stödet beviljas. Kontantbidraget skall dock beräknas som en klumpsumma även om utbetalningarna delas upp.
4. Kontantbidragsekvivalenten för ett *mjukt lån* ett visst år är lika med skillnaden mellan referensräntan och den ränta som faktiskt betalas. Hela den ränta som sparas tills lånet har återbetalats i sin helhet, skall diskonteras till dess värde vid den tidpunkt då lånet lämnades och läggas samman. Ett exempel på hur kontantbidragsekvivalenten för ett mjukt lån beräknas ges i avsnitt 12.4.
5. Kontantbidragsekvivalenten för en *skattelättnad* är lika med minskningen av skatten ett visst år. Framtida nedsättningar skall återigen diskonteras till nuvärde med hjälp av referensräntan.
6. För *lånegarantier* kan kontantbidragsekvivalenten ett visst år beräknas på något av följande sätt:

— Som bidragsekvivalenten för ett mjukt lån, när de betalade premierna har dragits av, så att räntesubventionen motsvarar skillnaden mellan referensräntan och den ränta som blir följd av den statliga garantin (då risken för att garantierna behöver infrias är särskilt hög, t.ex. på grund av en svag finansiell ställning, eller mottagarens begränsade kreditvärdighet, frånvaron av säkerheter eller villkoren för själva garantin, måste tillämpningen av detta alternativ bedömas mot bakgrund av andra relevanta regler som är tillämpliga i sådana situationer).

— Som skillnaden mellan a) summan av utestående garantier multiplicerad med riskfaktorn (sannolikheten för att garantierna behöver infrias) och b) eventuella premier, dvs.

$$(\text{garantibelopp} \times \text{riskfaktor}) - \text{premie.}$$

Riskfaktorn bör återspegla den erfarenhetsmässiga risken för att lån som lämnas under liknande omständigheter (sektor, företagets storlek, konjunkturläge) inte betalas tillbaka. Diskontering till nuvärdet görs som tidigare.

12.3 *EFTA-staternas övervakning av reglerna för stöd av mindre betydelse*

1. Övervakningsmyndigheten är skyldig att förvissa sig om att företag i EFTA-staterna inte får stöd som är oförenligt med EES-avtalets funktion⁽³⁾. EFTA-staterna är skyldiga att underlätta denna uppgift genom att inrätta en mekanism som garanterar att stöd som ges till samma mottagare enligt olika åtgärder, vilka alla omfattas av regeln om stöd av mindre betydelse, inte uppgår till mer än 100 000 ecu under en treårsperiod. Framför allt måste det i varje beslut om beviljande av stöd av mindre betydelse och i reglerna för alla program som föreskriver stöd av det slaget, uttryckligen fastställas att eventuellt ytterligare stöd som beviljas samma mottagare enligt regeln om stöd av mindre betydelse inte får leda till att det sammanlagda stödet av mindre betydelse som företaget tar emot, överskrider taket på 100 000 ecu för sådant stöd under en treårsperiod. Den mekanism som inrättas måste även göra det möjligt för EFTA-staterna att besvara eventuella frågor från övervakningsmyndigheten.

12.4 *Beräkning av kontantbidragsekvivalenten för ett mjukt lån*

1. I det följande ges ett exempel på hur bidragsekvivalenten för ett mjukt lån räknas fram.
2. En offentlig myndighet åtar sig att betala en räntesubvention på ett tioårigt lån om 500 000 ecu för att hålla låntagarens ränta på en nivå av 6 %. Den officiella referensräntesats som fastställts av EFTA:s övervakningsmyndighet för det berörda landet under det aktuella året är 8 %. Vid beräkningen av kontantbidragsekvivalenten för subventionen under lånets hela löptid kan referensräntenivån antas förbli konstant under hela perioden. Kontantbidragsekvivalenten för subventionen beror på huruvida en amorteringsfri period ingår i lånevillkoren.

12.4.1 Utan amorteringsfri period

1. Lånet antas betalas av linjärt med början år ett. Kontantbidragsekvivalenten för räntesubventionen under det första året är lånebeloppet multiplicerat med räntesubventionen i procent, dividerat med referensräntenivån, dvs.

$$1. 500\,000 \text{ ecu} \times 0,02/1,08 = 9\,259 \text{ ecu}$$

Subventionen under år 2 – 10 beräknas på motsvarande sätt, men med ränta på ränta, dvs.

$$\begin{aligned} 2. 450\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^2 &= 7\,716 \text{ ecu} \\ 3. 400\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^3 &= 6\,351 \text{ ecu} \\ 4. 350\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^4 &= 5\,145 \text{ ecu} \\ 5. 300\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^5 &= 4\,083 \text{ ecu} \\ 6. 250\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^6 &= 3\,151 \text{ ecu} \\ 7. 200\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^7 &= 2\,334 \text{ ecu} \\ 8. 150\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^8 &= 1\,621 \text{ ecu} \\ 9. 100\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^9 &= 1\,000 \text{ ecu} \\ 10. 50\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^{10} &= 463 \text{ ecu} \end{aligned}$$

2. Den totala kontantbidragsekvivalenten är lika med summan av de diskonterade subventionsbeloppen varje år, dvs. 41 123 ecu.

12.4.2 Med amorteringsfri period

1. De två första åren antas vara amorteringsfria.
2. Lånet betalas igen med linjära avbetalningar om 62 500 ecu från och med det tredje året. Den diskonterade kontantbidragsekvivalenten för varje år är lika med:

$$\begin{aligned} 1. 500\,000 \text{ ecu} \times 0,02/1,08 &= 9\,259 \text{ ecu} \\ 2. 500\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^2 &= 8\,573 \text{ ecu} \\ 3. 500\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^3 &= 7\,938 \text{ ecu} \\ 4. 437\,500 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^4 &= 6\,432 \text{ ecu} \\ 5. 375\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^5 &= 5\,104 \text{ ecu} \\ 6. 312\,500 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^6 &= 3\,939 \text{ ecu} \\ 7. 250\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^7 &= 2\,917 \text{ ecu} \\ 8. 187\,500 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^8 &= 2\,026 \text{ ecu} \\ 9. 125\,000 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^9 &= 1\,251 \text{ ecu} \\ 10. 62\,500 \text{ ecu} \times 0,02/(1,08)^{10} &= 579 \text{ ecu} \end{aligned}$$

3. I detta fall är den totala kontantbidragsekvivalenten 48 018 ecu.
- (¹) Detta kapitel motsvarar kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT nr C 68, 6.3.1996, s. 9).
- (²) Med 'exportstöd' avses stöd som är direkt knutet till den exporterade mängden, till upprättandet och driften av ett distributionsnät eller till löpande utgifter knutna till exportverksamheten. Det inbegriper inte stöd för att täcka kostnader för deltagande i mässor eller för studier eller rådgivningstjänster som behövs för lansering av en ny eller befintlig produkt på en ny marknad.
- (³) Myndigheten förbehåller sig även rätten att vidta lämpliga åtgärder mot stöd som är förenligt med regeln om stöd av mindre betydelse men bryter mot andra bestämmelser i EES-avtalet."
2. Punkt 16.2.3.2 i riktlinjerna för statligt stöd skall ha följande lydelse:
- "2. Det enda generella undantaget är stödbelopp som är för låga för att ha en väsentlig inverkan på konkurrensen eller handeln mellan de avtalsslutande parterna och som uppfyller kraven för stöd av mindre betydelse (se kapitel 12 i dessa riktlinjer)."

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 1996.

På EFTA:s övervakningsmyndighets vägnar

Knut ALMESTAD

Ordförande
